

Virtutis Solidæ Præcipua Impedimenta, Subsidia, Et Incitamenta

Commentationibus Illustrata, Omnium Usui Aptatis. Quæ Servire Insuper
Poterunt Pro Argumento Concionum: Uti Et Considerationum Tempore
Exercitiorum; præsertim verò pro gemino sacræ collectionis triduo; prout
ex subjectis hunc in finem elenchis patet. [...] Partes Tres

Impedimenta

Bellecius, Aloysius

Ratisbonæ [u.a.], 1755

§.I. Considerata in se

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55524](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55524)

§. I.

De venialis peccati malitia

considerata in se.

I. **P**eccatum veniale est magnum malum in se, quia (ut divino admonitu cognovit (a) B. Catharina Genuensis) est pejus quid omnibus mundi malis collectim sumptis, ipsa etiam morte, ipso etiam orco. Id concordi sententia asserunt sancti Chrysostomus, (b) Anselmus, (c) Dorotheus, (d) Aquinas. (e) Quia imò ipse etiam Aristoteles solo lumine naturali illustratus, *melius est mori, ait, quam facere aliquid contra bonum virtutis.* (f)

I.
Post letabile est maximum in orbe maximum.

Huic auctoritati convincens ratio suffragatur; nam (ut docet S. Thomas)

A 5

plus

(a) In ejus vita c. 27. ubi hæc: fuit illi in spiritu demonstratum, multò intolerabiliorem esse Deæ offensam quamlibet exiguissimam ipso Luciferi inferno. His similia leguntur c. 12. & 14. ubi dicit: Omnia alia hujus mundi tormenta nihil esse in comparatione talis offense. (b) Hom. 5. ad Pop. (c) l. de Simil. c. 190. (d) Serm. 20. (e) 2. 2. q. 110. a. 3. ad 4. (f) l. 3. Ethic.

plus habet de ratione mali culpa, quam pœna. (g) Ergo cùm calamitates hujus vitæ, nex ac inferorum supplicia non sint nisi multæ reis infligendæ, Jure infertur, crimen etiam leve malignitatis amplius obtinere. Præcipuè cùm supremum Numen cruciatuum illorum creator sit, eorumque causa (ut ajunt) positiva existat; delicti verò etiam minimi author esse, Divinitate id vetante, nullatenus queat. *Plus igitur illud de ratione mali habere necesse est; cùm nec præ tartaro eligi possit,*

Itaque ô Mortales! *auribus percipite, & audite vocem meam,* (verba sunt Isaiaë) *attendite, & audite eloquium meum.* (h) En! venialis quilibet nævus quid pejus est omnibus mundi malis collectim sumptis, ipsa etiam morte, ipso etiam orco. Inde jam quid concludam attendite. Ergo si maximas mundi misérias unico tali errato impedire: aut si summa orbi commoda unica ejusmodi noxa procurare possem, illam patrare non liceret. *O quis mihi det,*
ut

(g) 1. p. q. 48. a. 6. (h) Isa. 28. v. 23.

ut hæc sensa *celte sculpantur in silice*
cordis tui, quicumque *bibis quasi aquam*
ejusmodi *iniquitatem* ! (i)

O Christiane ! si mendaciunculo
omnia bella, fames, incendia, eluvio-
nes, morbos & pestes avertere : si
omnes animi ærumnas, famæ dispen-
dia, urbium calamitates, familiarum
dissidia à genere humano arcere : si
inferendas ab Antichristo vexationes
propulsare, & succensos à Divina Ne-
mese altero in orbe rogos extinguere
posses, nefas foret vel semel mentiri.
Quin imò si levi iracundia omnes hæ-
reticos, Turcas & Gentiles ad fidem
convertere : si omnes damnatos ex
inferis, omnes animas ex purgantibus
flammis eximere : si omnes, qui mo-
dò vitam colunt, & terram adhuc in-
colent, mortales æternæ salutis secu-
ros reddere posses, tamen nec leviter
irasci liceret. Ita est : non liceret. Id
testantur, ac unanimi consensu affir-
mant omnes Ecclesiæ Patres, Theolo-
gi & Ascetæ.

Unde

(i) Job. 19. v. 24. & cap. 15. v. 16.

Unde sequitur, melius esse totum hoc universum sub finem mundi deciduo cœlis igne vastari, omnium regionum urbes conjurata ruina sus deque verti, denique reprobos ultricibus flammis per totam æternitatem cruciari, quàm unicam à nobis etiam leviozem culpam admitti. Et hoc certum est: dogma fidei est, de quo vel dubitare impium est. Nam omnia hæc non nisi nobis mala sunt; peccatum verò, etiam veniale, malum DEI est, quo is læditur, & contristatur. (1) Quantum ergo distat Creator à re-creata, tantum malitia hujus superat malignitatem alterius. Longè enim minus quid est res condita collata Conditori, quàm musca comparata homini. Ergo sicut minus malum est muscam occidi, quàm ab ea hominem molestiâ affici; ita quoque longè satius est, omnes procreatas res uno junctim exitio interire, quàm supremam DEI Majestatem tenui offensa violari.

Et

---

(1) Cornel. à Lapide & Salmeron Disp. II. in illum textum Eph. 4. v. 30. *Nolite contristare Spiritum Sanctum.*

Et tamen . . . *obstupescite cæli super hoc!* (m) & tamen reperire est . . . heu! horrore attonita, elinguis hæret vox . . . reperire, inquam, est non paucos, fors etiam Religiosos, qui usurpare audent tritum illud: est solum leve quid: non est nisi veniale. Vah! temerarias voces! Ah! nubes lucidæ sancta metamorphosi æreas in laminas vos condensate, ne impius earum sonus ad vindices stellas penetret.

Quid enim? ô viles vermiculi! ergone exiguum id malum sit, quod universi ruina & tartarorum pœnis quid pejus est? quo infidelium conversionem, damnatorum liberationem, vivorumque salutem licitari haud licet? Ergone id leve quid sit, quod universi excidio quid gravius est? Ubi quæso mens nostra, ubi ratio est? O quàm aliud de hujus portenti gravitate olim moribundi iudicium feremus!

II. Tanta minori etiam delicto malitia inest, tanto illud odio Dei Sanctitas

II.
Deus in-
credibili

*illud odio
aversa-
tur.*

tas execratur, ut si in Augustissima
Ejus Matre, aut dilectissimo hujus Fi-
lio vel unicum appareret, mox illa
imò & Natura humana Christi, soluta
unione hypostatica, ab irata Divini-
tate è vestigio coelis exturbarentur,
& excusso fulmine in piaculares rogos
præcipitarentur, tamdiu lustricis igni-
bus cruciandi, donec illam maculam
expurgassent. Nam (quod Spiritûs
Sancti oraculum est) *non intrabit in
eam* (nempe coelestem gloriam) *ali-
quod coinquinatum.* (n) Ergo nec ma-
culatum quid ibi vel momento subsi-
stere poterit. Eadem enim Numinis
Sanctitudo, quæ huic pesti ad cælos
aditum, eidem quoque omnem inibi
moram irrevocabili interdicto vetat.

Jam verò hîc subsiste ô levium
contemptor audax! ac attentius per-
pende, quis . . . quem . . . propter
quid . . . tam terribili supplicio affectu-
rus esset? nempe Pater æternus . . .
Filium unigenam . . . & ambo Dei-
param . . . ob unicam non nisi te-
nuem

(n) Apoc. 21. v. 27.

nuem noxam. Inde jam collige, quàm horrenda ergo hujus portenti malignitas sit, oportet; cùm tanto illud odio Pater in Filio, Filius in Matre, idque in tali Filio, taliq̃ue Matre aversetur, damnet, & excretur; & quidem tam æquus rerum arbiter, ipsa amoris sedes, & clementiæ thronus excretur. O peccatum veniale! heu! quàm abominandum es monstrum in oculis Divinæ Majestatis!

Et hinc Beati in cœlo, data optione, libentiùs suis é thronis in inferorum carcerem desilirent, nunquam illuc redituri, quàm ut unico ejusmodi navo se contaminent. Imò felicitati sibi ducerent, si sua in orcum amandatione unicum ejusmodi piaculum impedire possent. Et juré id quidem; majori enim injuria (ùt graves (o) Theologi censent,) Deum afficit unica ejusmodi labe, quàm omnium simul

---

(o) Petrus de Soto Libro de institutione Sacerdotum Lectione 18. de pœnitentia. Cujus Sententiam sequuntur multi Recentiores teste Lugone de Incarn. Disp. 5. Sect. 7. n. 122.

simul electorum æternæ laudes eundem honorent.

Hic ergo jam adeste, quicumque veniale per risum admittitis, hancque veritatem non populari trutina, sed *pondere Sanctuarii* (p) librate. En! tale DEus, Christus, Beati de hujus delicti gravitate judicium ferunt, quod vos ut leviusculum quid temerario desplicatu exploditis. O sidera! sola hujus culpæ memoria exanimantur Sancti: solo ejus aspectu conterrentur Angeli: sola illius umbra terrefit cœlorum Regina; & tamen hac audet vilis argilla Sacrosanctam Trinitatem quavis hora petulanter laceffere, & veluti rem nauci protervo contemptu exhibilare.

O Superi! ergone possibile est, ut solus homo minutum quid putet, quod omnis lingua cœlestium post lethale maximum in orbe malum esse uno ore profitetur? ergone fieri potest, ut Religiosus id nihili faciat,
de

(p) Levit. 5. v. 15.

de quo tamen Divinus Judex tam severam olim rationem exiget? O cæci Mortales! Ah! nihil leve est, quo summa læditur Majestas: nihil exiguum, quod summa reprobatur Sanctitas.

III. Verùm ut tantæ improbitatis abyssus, immixtis solaribus radiis, clariùs pateat, finge, centum milliones animarum, in statu puræ naturæ constitutos, ter mille annorum spatio immania tormenta insigni constantia patientissimè tolerare, ac insuper innumeros naturales virtutum actus, eosque intensissimos continenter exercere hunc solummodo ob finem, ut iratæ Nemesei pro unico tali errato condignum exsolvant litrum. Et en! frustra sunt: nihil hæc omnia possunt: omnes hi cruciatus & opera merè naturalia, utut optima, teste S. Thoma & Suario (q) minimè sufficiunt expiandæ ex æquo vel unicæ ejusmodi offensæ.

III.
Nulla pura creatura illud condigna satisfactione expiare potest.

Pars I.

B

Quin

(q) S. Thomas 3. p. q. 87. a. 3. ad 3. Suarez Tom. 1. in 3. p. Disp. 4. Sect. 9. §. prima ergo sententia. Quam communissimam esse dicit Viva de pœnitentia. Part. 8. Disp. 2. Quæst. 6. a. 1. n. 1.

Quin imò finge, cunctos Cœlites
 Divinæ Justitiæ throno supplici gestu
 advolvi, ut Eidem pro unico, à te pa-
 trato, minori piaculo æquali expiatio-
 ne satisfaciant. Finge, Seraphinos
 suum amorem, Patriarchas suam fi-
 dem, Prophetas suam fortitudinem,
 Apostolos suas prædicationes, Marty-
 res sanguinem, Virgines castimoniam,
 Episcopos zelum, Confessores pœni-
 tentiam, denique Matrem Dei omnem
 suam sanctitatem læsæ Divinitati ap-
 pendere ideo solùm, ut commissum à
 te tenuem nævum æquata purgatione
 deleant. Et en! incassum sunt omnia:
 irritus omnis labor est & conatus.
 Nam (ut docet (r) purpuratum Ec-
 clesiæ sidus) nemo etiam justus, &
 gratia superna instructus, peccatum ve-
 niale *alienum* condigna placatione di-
 luere

(r) Lugo de incarn. Disp. 5. Sect. 8. n. 154.
 Ejus ratio est, quia de facto Deus non remittit
 culpam etiam venialem, nisi per aliquem gradum
 gratiæ sanctificantis, quem ei infundit. Cùm au-
 tem purus homo non possit de facto acquirere alteri
 de condigno gratiam sanctificantem, neque potest sa-
 tisfacere de condigno pro culpa veniali alterius.
 ita Lugo.

luere valet. (s) Imò nec proprium posse acriter tuetur Soto cum aliis. (t)

Hic animi vires jam collige, quicunque ejusmodi maculis fordes, ac verborum vim sensumque perpende. En! tuum hoc, quod ridens effutis, mendacium: tua hæc, qua leviter excandescis, iracundia: tuus hic, quo orans languescis, tepor tantæ impietatis ac nequitiae monstrum est, ut nec illo cœlesti Seraphinorum Trisagio æternùm continuando, (u) nec illorum viginti quatuor Seniorum sempiternis laudibus, (x) nec per illa, *quæ sanctorum orationes sunt, odoramenta in phialis aureis perpetuò offerenda,* (y) pari satisfactione aboleri possit. Adeò virulenta in se, terribilis & execranda pestis est etiam tenuis offensio Numinis.

B 2

Hanc

(s) Lugo loc. cit. (t) Soto loco superius cit. cujus sententiam sequuntur multi Recentiores teste Lugone de incarn. Disp. s. Sect. 7. n. 122.
 (u) Isaïæ 6. v. 3. (x) Apoc. 4. v. 10.
 (y) Apoc. 4. v. 5.

Hanc veritatem ipse Deus Pater Beatam Catharinam Senensem docuit (utì legere est in ejus dialogis) addens, etiam huic peccato nequitiam quodammodo infinitam inesse; quia infinitum offendit Bonum. Hos autem dialogorum libros *cælestem doctrinam divinitus infusam* continere, declarârunt gemini Pontifices Christi que Vicarii Pius II. (z) & Urbanus VIII. (aa) Ipsa primæ Trinitatis Personæ verba hic retulisse, operæ pretium erit; cùm magnum dictis pondus addant; sunt autem hæc: *an ignoras filia mea, quod omnes pœnæ, quas anima sustinet, vel sustinere potest in presentì seculo, nullo modo condignæ sint ad culpam etiam minimam rite puniendam, vel expiandam? quoniam offensa, que mihi fit, qui sum Bonum infinitum, procul dubio satisfactionem exigit infinitam.* (bb) Omnia autem justorum, utì & Beatorum obsequia finita solummodo sunt ac circumscripti valoris. Ergo non sunt

---

(z) In Bulla Ejusdem Canonizationis. (aa) In Ejus officio divino lectione sexta. (bb) Lancicini opusc. Spirit, 10. c. 3.

sunt condigna, ad labem etiam levissimam ex æquo delendam.

O impiam igitur cæcitatem nostram! quibus hæc noxa tamen parvi momenti quid est; licet secundum probabilem Theologorum sententiam (cc) infinitate quadam malitiæ sca-teat, quæ nulla expiatione creata con-dignè abstergi possit.

IV. Præterea minuta hæc piacula sunt etiam causa cruciatuum ac mor-tis Christi. O Angeli pacis denuo ama-rè flete, (dd) & iteratis gemitibus Di-vino funeri parentate. O peccator! audi! & contremisce. En! tua hæc, quæ ut minuta spernis, piacula sunt etiam causa cruciatuum & mortis Chri-sti. Nam (ut sacræ paginæ perhibent) ipse vulneratus est propter iniquitates no-stras etiam leves: attritus est propter scelera nostra etiam minora: (ee) mor-tuus est pro peccatis nostris etiam venia-libus;

IV.
Etiam est
causa cru-
ciatum,
& mortis
Christi.

(cc) Lanc. l. c. ubi id citatis pluribus Aucto-ribus tum Antiquioribus, tum Recentioribus ex instituto fusè probat. (dd) Isa. 33. v. 7. (ee) Isa. 53. v. 5. & 6.

libus; (ff) cùm pro his quoque æterno Patri per acerbam necem suam abundanti solutione satisfecerit.

Ita est ô peccatrix anima! *vulneratus est* Agnus ille immaculatus etiam propter illas tuas locutiones vanas, mendaces, otiosas. *Attritus est* etiam propter illam tuam irreverentem, tepidam, distractamque orationem. *Cum sceleratis reputatus est* (gg) etiam propter illas tuas vanitates, invidias, detractiones, superbias & æmulationes. Verbô: *pertulit in corpore suo* (hh) pœnas criminibus tuis etiam leviusculis debitas.

Quoties igitur (heu! concussa tremant fundamenta terræ!) quoties, inquam, licet leviter solum peccasti, toties posuisti id, quod aliqua ex parte fuit causa dolorum ac vulnerum Christi. Toties patrasti illud delictum, quod eundem unâ cum lethalibus erratis funibus vinxit, catenis oneravit, flagel-

---

(ff) 1. Cor. 15. v. 4. (gg) Isa. 53. v. 12.
 (hh) 1. Petr. 2. v. 24.

flagellis discerpfit, spinis cruentavit,
ac denique sacrilega tyrannide in fur-
cam egit. Age jam, ad hæc quæ ti-
bi mens? . . . ô infelix! hæc audis,
nec tamen peccatum hoc execraris?
audita etiam credis, nec tamen pectus
tibi præ mæroris vehementia in frustra
dissilit? O utinam modò cor faxeum
tibi foret, ut pariter medium cum il-
lis Solymæ petris diffinderetur!

At nondum hîc sistit hujus vitii im-
probitas; necdum quiescit ejus Divino
sanguine ingurgitatus furor; cùm illa
feralis tragædia, cujus causa olim *ob-*
scuratus est sol, monumenta aperta sunt,
& velum templi scissum est, (ii) no-
stro etiam tempore, repetita rabie, in-
stauretur. Nam sicut Salvator no-
ster, docente Gentium Doctore Paulo,
(11) per lethale crimen cruci denuo
affigitur, ita ex mente SS. Patrum
per veniale rursus conspuitur, velli-
catur, illuditur.

B 4

O rem

(ii) Luc. 23. v. 45. & Matth. 27. v. 52.

(11) Hebr. 6. v. 6.

O rem detestandam, ac vel auditu
terrificam! Ah! Divinus Servator per
veniale rursus conspuitur, vellicatur,
illudicitur. Id asserunt Ecclesiæ Patres.
Et ausit humana temeritas ejusmodi
culpam leve quid dicere? O Cœlites!
ergone leve quid sit, venerandam Chri-
sti faciem sputis fœdare, colaphis cæ-
dere, crinibus vellere? O mi JESU!
ergone tibi insultare, probraingere,
ostentui te habere, parum quid,
imò nihil sit? & hoc Christianis? . . .
O fulmina! quæ manus vos, quæ nu-
bes morantur?

O Filii hominum mendaces in stateris,
(mm) *qui dicitis malum bonum, & bo-*
num malum: ponentes tenebras lucem, &
lucem tenebras; (nn) ut quid ô miseri!
ut quid diligitis, imò & queritis men-
dacium? (oo) Ah! tandem aliquan-
do tot oraculis fidem habete, uno
ore enunciantibus, magnum in se, &
ingens omnino malum esse piaculum
etiam parvum, quod tamen non rarò
(ô portæ

(mm) Psal. 61. v. 10.
(oo) Psal. 4. v. 3.

(nn) Isa. 5. v. 20.

(ô portæ cæli desolaminî vehementer!)
 (pp) quod, inquam, non rarò etiam
 Religiosi, quin & Sacerdotes sine hor-
 rore, sine metu, joci causa ridentes
 perpetrant. At væ! qui trahitis ini-
 quitatem hanc in funiculis vanitatis,
 & quasi vinculum plaustrî peccatum leve.
 (qq) Væ vobis! quia vindex ultio ve-
 niens veniet, & non tardabit. (rr)

O Domine! exitus aquarum dedu-
 cant oculi mei, (ss) ut jugi dolore de-
 fleam, quæ super capillos capitis (tt)
 accumulavi delicta. Peccavi! & ma-
 lum, malum grande (uu) nimis, etiam
 venialiter peccando coram te feci. (xx)
 Sed doleo, & intimo corde doleo ob
 solum tui amorem. . . Territus enor-
 mi gravitate hujus culpæ, stat ani-
 mum ea haud ampliùs saltem ple-
 no cum assensu contaminare. *Vivit*
DEUS, in cujus conspectu sto; quia do-
nec superest halitus in me, & Spiritus
DEI in naribus meis, non loquentur la-

B 5

bia

(pp) Jerem. 2. v. 12. (qq.) Isa. 5. v. 18.
 (rr) Habac. 2. v. 3. (ss) Jerem. 9. v. 1.
 (tt) Psal. 118. v. 136. (uu) Ezech. 16. v. 10.
 (xx) Psal. 50. v. 6.

bia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium. (yy) Potius omnia perdam bona, & feram mala, quàm ut denuo etiam leviter delinquam in animam meam. (zz) Verùm cum ex me nihil possim, nisi peccare, & perire, confirma hoc DEUS, quod operatus es in me; (aaa) & quod dedisti velle, da & perficere. (bbb)

§. II.

Malitia peccati venialis considerata in suis sequelis.

I.
Actus virtutum corrumpit.

I. **M**AGNUM præterea malum est ejusmodi culpa in suis effectibus. Nam imprimis peccata venialia actus virtutum corrumpunt, dum eos venenata aspergine ita inficiunt, ut illis (quæ plurimum Theologorum concors opinio est) superni ordinis celsitate dejectis, cœlestem vim omnem merendi adimant penitus, auferantque; cum sint illæ *musca morientes*, quæ teste Eccle-

(yy) Job. 27. v. 3. & seq. v. 4. (aaa) Psal. 67. v. 29. Serm. 256, de tempore. (zz) Eccli. 19. (bbb) August.